

V Praze, 4. května 1968

Drazí,

nedostal jsem se dříve k psaní; teď se mnoho věcí změnilo a času je ještě méně než dříve. Dovedete si to asi představit: v redakcích je velký zájem. Z větších či významnějších věcí mi tento měsíc vyjde v *Sešitech* č. 20 článek o Masarykovi, který před 3 lety zabavila cenzura a k vůli němuž jsem byl vyšetřován v Ruzyni (protože výňatky vyšly v emigrantském časopise *Svědectví*, kam je poslal spisovatel Jan Beneš, nedávno propuštěný z vězení). V červnu v 6. čísle *Plamene* mi vyjde větší článek *Ideologie a kýč*; vedle toho řada menších věcí. Od září začne opět vycházet zastavený časopis *Tvář*, v jehož redakčním kruhu jsem i já. Jsem zván na různé besedy, největší byla minulé pondělí ve Slovanském domě za účasti asi 2000 lidí. Mám přednášky na fakultách před studenty, obnovili jsme studentské křesťanské hnutí (nyní: Ekumenické hnutí intelligence a studentstva), byl jsem pozván k účasti na práci Společnosti pro lidská práva (jsem členem přípravného výboru a předsedou ideové komise) atd. atd. Ve Filosofickém ústavu žádají přiděl nových systemizovaných míst; na jednom z prvních míst je i moje přijetí, a to s odůvodněním, že nadále je monopol marxismu neudržitelný a že je nutno otevřít dveře i jiným názorům. V Mladé frontě jsem ještě s jednou redaktorkou navrhl novou edici filosofických textů, edice byla schválena a tak jsem jedním z editorů. A to vynechávám další záležitosti. Prostě došlo k obrovské změně; zda trvalé, to už nezáleží jen na komunistech, ale také na nás, na celém národě.

Trochu opožděně se dostávám i k tomu, abych Jeníkovi poslal semena cibulovité rostliny *Galtonia candicans*; chtěl jsem poslat i cibule, ale zašly mně. Je to moc pěkná, dosti velká okrasná květina s krásně bílými květy ve větším květenství (asi 15–20 květů); kvést bude 3. rokem.

Jak se Vám daří? U nás to není nejlepší; s Martinou se to stále neobrací k lepšímu, Štěpánka leží s nohou v dlaze (narazila si dost koleno), já nemohu dost hýbat levou rukou v rameni, je v tom zase páteř. Ale teď nějak na nemoc není čas; doufám, že se to nezhorší. Všichni Vám posíláme moc pozdravů!

Váš Láďa